

WYROK

Warszawa, dnia 20 lipca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Natalia Kurek

Protokolantka: Klaudia Kwadrans

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 lipca 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 22 czerwca 2026 r. przez odwołującego – PackMan spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łajskach

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – 28 Wojskowy Oddział Gospodarczy z siedzibą w Siedlcach przy udziale uczestnika przystępującego po stronie zamawiającego – Olpack spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łańcucie

orzeka:

1. Umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu 3.
2. W pozostałym zakresie oddala odwołanie.
3. Kosztami postępowania obciąża odwołującego i:
 - 3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika;
 - 3.2. zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez zamawiającego.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca

Sygn. akt: KIO 3007/26

UZASADNIENIE

28 Wojskowy Oddział Gospodarczy z siedzibą w Siedlcach (dalej jako Zamawiający, WOG) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym bez przeprowadzenia negocjacji, o którym stanowi art. 275 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (tj. Dz. U. 2026, poz. 793, dalej jako PZP, Pzp) pod nazwą: „Dostawa naczyń i sztućców biodegradowalnych jednorazowych z podziałem na 4 zadania”, znak postępowania D/57/2026 (dalej jako Postępowanie, postępowanie).

Postępowanie prowadzone jest na podstawie przepisów PZP. Szacunkowa wartość zamówienia jest niższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 PZP. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 03 czerwca 2026 r., numer ogłoszenia 2026/BZP 00274705/01. W dniu 22 czerwca 2026 r. wykonawca PackMan spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łajskach (dalej jako Odwołujący, Spółka, PACKMAN) wniósł odwołanie wobec czynności wyboru najkorzystniejszej oferty dokonanej przez Zamawiającego naruszającej przepisy PZP.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów PZP:

1. art. 16 PZP poprzez przyjęcie oferty, która podlegała odrzuceniu. Przyjęcie takiej oferty, która nie spełnia wymagań minimalnych, narusza warunek przygotowania i przeprowadzenia przez Zamawiającego postępowania o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców (zarzut 1);
2. art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP poprzez jego błędne niezastosowanie i nieodrżucenie oferty lecz jej wybór jako najkorzystniejszej w zadaniu nr 3 i zadaniu nr 4, mimo, iż oferta została złożona przez Olpack spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Składowa 1, 37 – 100 Łańcut (dalej jako Olpack, OLPACK, Wykonawca, Przystępujący), nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, bowiem przedstawione przez Wykonawcę dokumenty nie potwierdzały faktu spełniania wymogów przewidzianych w specyfikacji warunków zamówienia (dalej jako SWZ) (zarzut 2);

3.art. 226 ust. 1 pkt 7 PZP, poprzez jego błędne niezastosowanie i nieodrzućenie oferty lecz jej wybór jako najkorzystniejszej w zadaniu nr 3 i zadaniu 4, mimo, iż oferta złożona przez Olpack, narusza zasady uczciwej konkurencji (zarzut 3).

Spółka wniosła o:

- 1.uwzględnienie odwołania w całości;
- 2.nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności Zamawiającego polegającej na wyborze jako najkorzystniejszej w zakresie zadania nr 3 i zadania nr 4 oferty OLPACK;
- 3.nakazanie powtórzenia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oferty w zakresie zadania nr 3 i zadania nr 4, odrzucenia oferty OLPACK jako niespełniającej wymogów SWZ oraz wyboru oferty Odwołującego, która powinna zostać wybrana jako najkorzystniejsza;

4.zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa na rzecz Odwołującego według norm przepisanych.

Odwołujący w następujący sposób uargumentował swój interes we wniesieniu odwołania: „Działanie Zamawiającego narusza interes Odwołującego, ponieważ prowadzi do utraty możliwości uzyskania zamówienia publicznego i związanego z tym zarobku. Odwołujący jest potencjalnym wykonawcą zainteresowanym w uzyskaniu zamówienia publicznego, zdolnym do jego wykonania, posiadającym w tym zakresie odpowiednie kompetencje i doświadczenie, a co za tym idzie, ma interes wnosząc niniejsze odwołanie. W ocenie Odwołującego po wyeliminowaniu błędów Zamawiającego wskazanych w niniejszym odwołaniu oferta Odwołującego zostanie uznana za najkorzystniejszą, co może doprowadzić do uzyskania zamówienia publicznego przez Odwołującego.” – vide s. 2 – 3 odwołania.

W dniu 26 czerwca 2026 r. do postępowania odwoławczego przystąpienie po stronie Zamawiającego zgłosił wykonawca OLPACK, który w swoim piśmie:

- 1)wniósł o oddalenie odwołania;
- 2)zasądzenie od Odwołującego na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, których spis kosztów zostanie przedłożony na rozprawie.

W treści swojego przystąpienia OLPACK przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 02 lipca 2026 r. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o:

- 1)oddalenie w całości odwołania w całości;
- 2)zasądzenie od Odwołującego na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika według załączonego do pisma spisu kosztów;
- 3)dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów wskazanych w piśmie na okoliczności w nim wskazane.

Następnie, w dniu 15 lipca 2026 r. Odwołujący złożył pismo wraz z wnioskiem dowodowym.

W odpowiedzi na pismo Odwołującego OLPACK złożył pismo zawierające wniosek dowodowy wraz z uzupełnieniem wniosku o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Na posiedzeniu Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 16 lipca 2026 r. Spółka cofnęła zarzut 3 odwołania.

Izba ustaliła następujący stan faktyczny:

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym bez przeprowadzenia negocjacji, o którym stanowi art. 275 pkt 1 PZP, którego przedmiotem jest dostawa naczyń i sztuków biodegradowalnych jednorazowych z podziałem na cztery zadania:

- 1)zadanie nr 1 – dostawa sztuków jednorazowych biodegradowalnych;
- 2)zadanie nr 2 – dostawa kubów jednorazowych biodegradowalnych;
- 3)zadanie nr 3 – dostawa misek jednorazowych biodegradowalnych;
- 4)zadanie nr 4 – dostawa talerzy dużych 3 – dzielnych i deserowych jednorazowych biodegradowalnych.

Zamawiający dopuścił składanie ofert częściowych.

Jak wynika z treści Rozdziału III ust. 2 SWZ:

Zgodnie z treścią Rozdziału V SWZ, Zamawiający wymagał złożenia od wykonawców biorących udział w postępowaniu następujących przedmiotowych środków dowodowych:

W świetle Rozdziału XVI SWZ – OPIS KRYTERIÓW I ICH WAG ORAZ SPOSOBU OCENY OFERT, wyłącz: kryterium oceny ofert była cena.

Zgodnie z informacją z otwarcia ofert w postępowaniu na zadanie nr 3 i zadanie nr 4 zostały złożone dwie oferty – oferta wykonawcy PACKMAN oraz wykonawcy OLPACK.

W dniu 17 czerwca 2026 r. Zamawiający opublikował informację o wynikach postępowania w zakresie zadania nr 2, zadanie nr 3 i zadania nr 4. Oferta wykonawcy OLPACK została uznana za najkorzystniejszą w ramach zadania nr 3 i zadania nr 4. Natomiast oferta złożona przez wykonawcę PACKMAN została sklasyfikowana na drugiej pozycji.

Izba po przeprowadzeniu rozprawy, uwzględniając dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym w szczególności treść SWZ, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska

Odwołującego, Zamawiającego oraz Przystępującego zawarte odpowiednio w odwołaniu, przystąpieniu, odpowiedzi na odwołanie, pismach Odwołującego i Przystępującego, a także wyrażone ustnie na rozprawie i odnotowane w protokole, ustaliła i zważyła, co następuje.

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych, skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 528 PZP. Przystępując do rozpoznania odwołania, Izba ustaliła wystąpienie przesłanek z art. 505 ust. 1 PZP – tj. istnienie po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwości poniesienia przez niego szkody w wyniku kwestionowanych czynności Zamawiającego.

Do postępowania odwoławczego przystąpienie w charakterze uczestnika postępowania w ustawowym terminie skutecznie zgłosił po stronie Zamawiającego wykonawca OLPACK.

Rozpoznając odwołanie Izba przeprowadziła dowody z dokumentacji postępowania,

oraz wszystkie wnioskowane przez Odwołującego, Zamawiającego oraz Przystępującego dowody z dokumentów. Izba nie znalazła podstaw do pominięcia któregośkolwiek z dowodów z dokumentów na podstawie art. 541 PZP.

Izba umorzyła postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu 3 wobec jego cofnięcia przez Odwołującego. Stosownie do treści art. 520 ust. 1 PZP, odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy. Cofnięte odwołanie nie wywołuje skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem odwołania do Prezesa Izby – art. 520 ust. 2 PZP.

Odwołanie zostało rozpoznane w granicach zawartych w nim zarzutów – art. 555 PZP, z uwzględnieniem zasady kontrydiktoryjności postępowania – art. 534 ust. 1 PZP. Rozpoznając przedmiotowe odwołanie, Izba miała na uwadze treść akt postępowania – § 8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie postępowania przy rozpoznawaniu odwołań przez Krajową Izbę Odwoławczą. Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu, Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Przytaczając, zgodnie z wymaganiami art. 559 ust. 2 PZP, przepisy stanowiące podstawę prawną zapadłego rozstrzygnięcia, Izba wskazuje, że w przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdują następujące przepisy:

Art. 7 pkt 29 PZP: Ilekcioć w niniejszej ustawie jest mowa o warunkach zamówienia – należy przez to rozumieć warunki, które dotyczą zamówienia lub postępowania o udzielenie zamówienia, wynikające w szczególności z opisu przedmiotu zamówienia, wymagań związanych z realizacją zamówienia, kryteriów oceny ofert, wymagań proceduralnych lub projektowanych postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Art. 16 PZP: Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

- 1)zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
- 2)przejrzysty;
- 3)proporcjonalny.

Art. 17 ust. 2 PZP: Zamówienia udziela się wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy.

Art. 106 ust. 3 PZP: Żądanie przedmiotowych środków dowodowych nie może ograniczać uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Zamawiający akceptuje równoważne przedmiotowe środki dowodowe, jeśli potwierdzają, że oferowane dostawy, usługi lub roboty budowlane spełniają określone przez zamawiającego wymagania, cechy lub kryteria.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Zamawiający – 28 Wojskowy Oddział Gospodarczy jest jednostką logistyczną Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. WOG jest stacjonarną jednostką logistyczną podległą Komendantowi 2 Regionalnej Bazy Logistycznej w systemie zabezpieczenia logistycznego wojsk. Zamawiający wraz z pozostałymi wojskowymi oddziałami gospodarczymi oraz regionalnymi bazami logistycznymi podporządkowany jest Inspektoratowi Wsparcia Sił Zbrojnych (dalej jako Inspektorat). W ramach Inspektoratu funkcjonuje m.in. Szefostwo Służby Żywnościowej na czele którego stoi Szef Szefostwa Służby Żywnościowej. WOG realizuje zadania zlecone przez Inspektorat. Załącznik nr 1A do SWZ – Wymagania Eksploatacyjno – Techniczne (dalej jako WET) to dokument opracowany przez Szefa Szefostwa Służby Żywnościowej i przesłany do Zamawiającego jako tożsame wymagania opracowane dla wszystkich jednostek wojskowych w całym kraju.

Spółka w swoim odwołaniu wskazała na następujące okoliczności, które mają uzasadniać odrzucenie oferty wykonawcy OLPACK:

- 1)kwestionowanie oznaczenie dokumentu WET wskazanego w świadectwach badań;
- 2)kwestionowanie oznakowania graficznego biodegradowalności;
- 3)niespełnienie przez OLPACK wymagań w zakresie oznakowania produktu poprzez brak podania przez wykonawcę OLPACK pełnej daty produkcji
- 4)nieprawidłowe oznaczenie producenta.

Odnosząc się do pierwszej kwestii, wskazać należy, że argumentacja Odwołującego oparta jest wyłącznie na formalnym kwestionowaniu oznaczenia dokumentu WET wskazanego w świadectwach z badań, bez wykazania jakiegokolwiek rzeczywistego braku zgodności oferowanego asortymentu z wymaganiami Zamawiającego.

Przedłożone przez OLPACK świadectwa z badań zostały wydane przez Laboratorium Badań Sprzętu Służby Żywnościowej Wojskowego Ośrodka Badawczo – Wdrożeniowego Służby Żywnościowej w Warszawie (dalej jako Laboratorium, Laboratorium WOBW). Laboratorium spełnia wymagania normy PN – EN ISO/IEC 17025:2018:02 wskazane w dokumentacji zamówienia. Świadectwa z badań zostały wystawione przez Laboratorium WOBW dla konkretnych próbek oferowanego przez OLPACK asortymentu, zawierają ich identyfikację, parametry techniczne, zakres przeprowadzonych badań oraz wyniki potwierdzające zgodność badanych wyrobów z ocenianymi wymaganiami. Tymczasem Spółka nie wykazała, aby którykolwiek z parametrów wymaganych w dokumentacji zamówienia nie został objęty przeprowadzonymi badaniami, jak również został potwierdzony przez Laboratorium jako niezgodny.

Izba wskazuje, że samo wskazanie w świadectwie z badań numeru innego postępowania lub dokumentu WET nie może prowadzić do wniosku, że dokument ten nie potwierdza spełnienia wymagań określonych w dokumentach zamówienia. Kluczowe znaczenie ma zakres przeprowadzonych badań oraz ich wynik, a nie numer postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Nie można tracić z pola widzenia, że przedmiotem oceny dokonywanej przez Laboratorium nie było postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, tylko konkretny asortyment zaoferowany przez Wykonawcę. Laboratorium w toku badania dokonało oceny rzeczywistych cech, parametrów i właściwości dostarczonych przez OLPACK wyrobów, a następnie potwierdziło ich zgodność z wymaganiami objętymi zakresem przeprowadzonych badań.

Powyższe dowodzi, że sformułowany przez Odwołującego zarzut sprowadza się wyłącznie do formalnego kwestionowania oznaczenia dokumentu przywołanego w świadectwie z badań. Jednocześnie Spółka pomija fakt, że wykonane przez Laboratorium WOBW badania odnosiły się do konkretnych wyrobów zaoferowanych przez wykonawcę OLPACK, a ich wyniki potwierdziły spełnianie przez te wyroby badanych wymagań. Numer postępowania wskazany w świadectwie z badań nie ma wpływu ani na właściwości badanego wyrobu, ani na wynik przeprowadzonych badań, jak również na wartość dowodową dokumentu sporządzonego przez Laboratorium, które spełnia wymagania normy PN – EN ISO/IEC 17025:2018 – 02. Prezentowana przez wykonawcę PACKMAN argumentacja skoncentrowana jest na numeracji punktów i podpunktów WET przywołanych w świadectwach z badań i całkowicie pomija treść samych badań oraz ich wynik. Z przedłożonych przez Wykonawcę świadectw z badań jednoznacznie wynika, że badane wyroby zostały wykonane z trzciny cukrowej (bagassy) oraz zostały określone przez Laboratorium jako „materiał biodegradowalny przeznaczony do kontaktu z żywnością”. Powyższe nie stanowi tylko oświadczenia Wykonawcy, ale jest wynikiem oceny i ustaleń zawartych w dokumentach sporządzonych przez niezależne Laboratorium spełniające wymagania normy PN – EN ISO/IEC 17025:2018 – 02. W tym miejscu należy wskazać, że Odwołujący nie kwestionuje samych wyników przeprowadzonych badań, nie wykazuje błędów metodologicznych po stronie Laboratorium, ani nie przedstawia jakichkolwiek dowodów podważających ustalenie, że badane wyroby wykonane są z bagassy i posiadają właściwości biodegradowalne. Prezentowana przez Odwołującego argumentacja sprowadza się wyłącznie do formalnej polemiki dotyczącej oznaczeń dokumentów i numeracji poszczególnych punktów WET, przy jednoczesnym pominięciu merytorycznej treści świadectw z badań oraz zawartych w nich wniosków.

Nadto, Odwołujący błędnie powiązuje treść przedmiotowego środka dowodowego – oświadczenia z dnia 12 czerwca 2026 r. złożonego przez wykonawcę OLPACK z zakresem badań przeprowadzonych przez Laboratorium. W tym miejscu należy wskazać, że dokumenty te odnoszą się do odrębnych wymagań określonych przez Zamawiającego i pełnią różne funkcje dowodowe. Nie można tracić z pola widzenia, że przedłożone przez Wykonawcę oświadczenie nie zostało złożone jako uzupełnienie, wyjaśnienie czy też modyfikacja świadectw z badań, tylko jako odrębny dokument odnoszący się do wymagania określonego w Rozdziale V, 2.2. SWZ – przedłożenie dokumentu potwierdzającego spełnienia wymagań dla wyrobów biodegradowalnych według PN – EN 13432:2002 (zamiennie ASTM D6400 lub ISO 17088:2012 EN) – jeśli dotyczy. Natomiast świadectwa z badań Laboratorium WOBW zostały złożone na potwierdzenie odrębnego wymagania określonego w Rozdziale V, 2.3. SWZ.

Odnosząc się do wymagania określonego w Rozdziale V, 2.2. SWZ:

wskazać należy, że użycie terminu „jeżeli dotyczy” wprost wskazuje, że obowiązek przedłożenia ww. dokumentu nie miał charakteru bezwzględnie dla wszystkich oferowanych wyrobów. Obowiązek ten odnosił się wyłącznie do przypadków, w których dokument ten znajduje zastosowanie ze względu na charakter wyrobu oraz materiał, z którego został wykonany. Skoro Zamawiający sam określił zakres wymaganych przedmiotowych środków dowodowych ograniczając go do przypadku, gdy dla oferowanego rozwiązania ww. dokument jest wymagany, to WOG nie jest uprawniony do żądania od wykonawcy dokumentu wykraczającego poza jednoznacznie określone wymagania w SWZ. Przedmiotowe środki dowodowe służą wyłącznie potwierdzeniu zgodności oferowanego przedmiotu zamówienia z wymaganiami określonymi przez danego zamawiającego, a ich katalog musi wynikać z dokumentów zamówienia.

Oferowane przez OLPACK naczynia zostały wykonane z bagassy (włókien trzciny cukrowej), co zostało potwierdzone przedłożonymi przez Wykonawcę świadectwami z badań Laboratorium oraz Świadectwem Jakości Zdrowotnej wydanym przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH – Państwowy Instytut Badawczy. Ww. dokumenty

jednoznacznie potwierdzają, że oferowane wyroby wykonane są z bagassy. Jak wyjaśnił Przystępujący sama norma PN – EN 12432:2002 przewiduje szczególne zasady oceny materiałów pochodzenia naturalnego. Zgodnie z 4.3.2 normy materiały opakowaniowe pochodzenia naturalnego są jako biodegradowalne bez wykonywania badań biodegradacji przewidzianych dla materiałów syntetycznych. Powyższe znajduje potwierdzenie w załączniku B do normy PN – EN 13432:2002 zawierającym schemat postępowania przy ocenie przydatności opakowań do odzysku organicznego. W pkt 16 załącznika B normy przewidziano schemat oceny czy materiał opakowaniowy jest materiałem naturalnego pochodzenia i niemodyfikowanym chemicznie. Następnie w pkt 17 załącznika B normy wskazano wprost, że w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej „nie są wymagane badania biodegradacji”.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że norma PN – EN 13432:2002 przewiduje wyjątek dla materiałów naturalnego pochodzenia, takich jak bagassa, uznając ich biodegradowalność bez konieczności przeprowadzenia badań biodegradacji.

Norma PN – EN 13432:2002 określa kryteria oceny oraz procedury weryfikacji przydatności opakowań i materiałów opakowaniowych do kompostowania, wskazując warunki, jakie powinny spełniać materiały podlegające takiej ocenie. Jak wynika z treści normy, ocena ta obejmuje cztery odrębne obszary, a biodegradowalność jest tylko jednym z elementów tej oceny. Zdaniem Spółki dla potwierdzenia zgodności z ww. normą konieczne jest wykazanie spełnienia wszystkich wymagań dotyczących m.in. charakterystyki chemicznej materiału, rozdrobnienia podczas obróbki biologicznej oraz wpływu na jakość uzyskanego kompostu. Prezentowana przez Odwołującego narracja pomija dwie okoliczności. Po pierwsze, Zamawiający w dokumentach zamówienia nie wymagał przedłożenia świadectw z badań obejmujących charakterystykę chemiczną, rozdrobnienie materiału podczas obróbki biologicznej, wpływu na proces kompostowania ani wpływu na jakość uzyskanego kompostu. Po drugie, Spółka pomija, że wskazywane przez nią badania odnoszą się do procedury oceny przydatności materiału do odzysku organicznego i kompostowania przewidzianej w ww. normie. Są to elementy służące ocenie kompostowalności materiału. W tym miejscu należy wskazać, że WOG w dokumentach zamówienia nie wymagał wykazania przez wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia wykazania spełnienia wszystkich warunków niezbędnych do uzyskania takiego certyfikatu. Zamawiający wymagał jedynie dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań dla wyrobów biodegradowalnych zgodnie z ww. normą. Izba wskazuje, że wykonawca PACKMAN nie przedstawił żadnego dowodu, z którego wynikałoby, że oferowane przez OLPACK wyroby wykonane z bagassy nie posiadają właściwości biodegradowalnych. Dowodem takim nie może być Informacja o wynikach postępowania o analogicznym przedmiocie zamówienia prowadzonym przez 3 Regionalną Bazę Logistyczną.

Jak wynika z treści art. 106 ust. 3 PZP: Żądanie przedmiotowych środków dowodowych nie może ograniczać uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Zamawiający akceptuje równoważne przedmiotowe środki dowodowe, jeśli potwierdzają, że oferowane dostawy, usługi lub roboty budowlane spełniają określone przez zamawiającego wymagania, cechy lub kryteria. Przytoczony przepis nie pozostawia zamawiającemu luzu decyzyjnego, tylko zobowiązuje zamawiającego do uznania danego przedmiotowego środka dowodowego, pod warunkiem, że potwierdza on spełnienie żadanego wymagania. Ocenie podlega spełnienie wymagań przez asortyment oferowany przez danego wykonawcę, a nie forma dokumentu przedłożonego na potwierdzenie tej okoliczności. Przyjęcie odmiennej wykładni prowadziłoby do nieuzasadnionego zawężenia sposobu wykazania spełnienia wymagań określonych przez Zamawiającego, pomimo, że spełnienie wymagań wynika z właściwości oferowanego produktu oraz postanowień właściwej normy.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że twierdzenia Odwołującego, jakoby Zamawiający miał żądać od wykonawcy Opack przedłożenia certyfikatu nie znajduje podstaw ani w treści SWZ, ani w treści WET. Skoro WOG przewidział obowiązek złożenia certyfikatu wyłącznie w sytuacji, gdy dla danego wyrobu jego posiadanie jest wymagane, to nie może na etapie badania i oceny ofert rozszerzać zakresu wymagań i żądać dokumentu, którego uzyskanie nie wynika z dokumentacji zamówienia. OLPACK złożył stosowne oświadczenie potwierdzające spełnienie przez oferowany przez niego asortyment wszystkich cech i parametrów, a Zamawiający nie miał żadnych wątpliwości co do prawdziwości złożonego przez Wykonawcę oświadczenia. Żądanie dodatkowego certyfikatu, który nie był przewidziany w dokumentach zamówienia prowadziłoby do nieuzasadnionego zaostżenia warunków udziału w postępowaniu, jak również pozostawałoby w sprzeczności z naczelnymi zasadami przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego – równego traktowania wykonawców, przejrzystości, proporcjonalności oraz uczciwej konkurencji.

Wykonawca PACKMAN w swoim odwołaniu kwestionuje oznakowania graficzne biodegradowalności, jakim posłużył się wykonawca OLPACK. W Rozdziale II WYMAGANIA DODATKOWE, w pozycji 2.1.2 WET, sformułowano wymagania dotyczące biodegradowalności o następującej treści:

Z powyższego wynika, że autor WET posłużył się sformułowaniem „np.”. Katalog symboli biodegradowalności ma charakter wyłącznie przykładowy i nie stanowi zamkniętego katalogu dopuszczalnych symboli, które mogły zostać użyte

przez wykonawców. Użyty przez Olpack symbol spełnia wymagania określone w WET. Tym samym brak jest podstaw do odrzucenia oferty OLPACK jako niezgodnej z warunkami zamówienia.

Dodatkowo należy wskazać, że zgodność oznakowania oferowanych przez Wykonawcę wyrobów była przedmiotem odrębnej, obowiązkowej oceny przeprowadzonej zgodnie z wymaganiami WET przez wyspecjalizowaną jednostkę badawczą wskazaną przez Zamawiającego. Jak wynika z treści pkt 13 Świadectw z badań wykonanych przez Laboratorium WOBW – Cechy znakowania, ocenie podlegało m.in. umieszczenie na opakowaniu jednostkowym oznaczenia informującego o biodegradowalności wyrobu oraz pozostałych wymaganych informacji identyfikacyjnych określonych przez dokumentach zamówienia. W odniesieniu do wszystkich zaoferowanych przez OLPACK produktów w ramach postępowania, Laboratorium przeprowadziło ocenę zgodności oznakowania z wymaganiami WET, a wynik tej oceny został określony jako „ZGODNY”. Powyższe oznacza, że zarówno sposób znakowania asortymentu, jak również zastosowane oznaczenie biodegradowalności zostały zweryfikowane przez Laboratorium jako wyspecjalizowaną jednostkę badawczą działającą w oparciu o wymagania określone przez WOG i w WET.

Kolejną niezgodność jaką wywodzi Odwołujący względem oferty wykonawcy OLPACK z wymaganiami WET jest to, że na etykiecie produktu wskazano miesiąc i rok produkcji – data produkcji marzec 2026, podczas gdy w ocenie Spółki data produkcji powinna również zawierać konkretny dzień miesiąca. Jak wynika z treści WET – Rozdział II – WYMAGANIA DODATKOWE, 2.3.2. Etykieta opakowania transportowego powinna obejmować co najmniej: (...) c) dane identyfikujące partię lub datę produkcji. W tym miejscu należy wskazać, że w dokumentach zamówienia próżno jest szukać definicji daty. Ani Zamawiający, ani autor WET nie pokusił się o zdefiniowanie terminu „data”. W przypadku zarzutu dotyczącego niezgodności oferty z warunkami zamówienia rolą Odwołującego jest precyzyjne wskazanie niezgodności pomiędzy ofertą danego wykonawcy a dokumentami zamówienia. Tymczasem Spółka swoją argumentację opiera na definicji terminu „data” zawartej w Słowniku Języka Polskiego. Skoro dokumenty zamówienia nie zawierają definicji terminu „data”, to brak jest podstaw do twierdzenia, że samo wskazanie miesiąca i roku produkcji jest niewystarczające. Prezentowana przez PACKMAN argumentacja jest oderwana od dokumentacji zamówienia. Wykonawca składający ofertę w postępowaniu nie może ponosić negatywnych konsekwencji za brak zdefiniowania danego terminu przez Zamawiającego czy autora WET. Wszystkie wątpliwości w tym zakresie należy rozstrzygać na korzyść wykonawcy składającego ofertę w postępowaniu.

Nadto, należy zauważyć, że prawidłowość oznakowania także była przedmiotem oceny dokonanej przez Laboratorium WOBW. Zgodnie z pkt 13 Świadectw z badań – Cechy znakowania, Laboratorium dokonywało oceny zgodności oznakowania produktów z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia. W odniesieniu do wszystkich produktów zaoferowanych przez OLPACK, parametr dotyczący oznakowania został oceniony przez Laboratorium jako zgodny.

Odnosząc się do twierdzeń Odwołującego, jakoby Wykonawca w nieprawidłowy sposób oznaczył producenta, wskazać należy, że przedstawiona przez Spółkę argumentacja jest nieprawidłowa. Trzeba zauważyć, że ani Zamawiający, ani autor WET nie sformułował definicji producenta. Tym samym wykonawcy biorący udział w postępowaniu nie mogą ponosić negatywnych skutków za brak definicji producenta w dokumentach zamówienia, a wszystkie wątpliwości należy interpretować na korzyść wykonawców.

Wykonawca OLPACK w treści swojego przystąpienia wskazał, że w przepisach unijnych kluczowe znaczenie ma nie formalne nazewnictwo podmiotu jako „producenta” lub „importera”, tylko fakt, że jest on podmiotem odpowiedzialnym za wprowadzenie wyrobu do obrotu oraz ponosi pełną odpowiedzialność za jego zgodność z obowiązującymi przepisami. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylające dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (dalej jako GPSR), producent oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza produkt lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie produktu i sprzedaje ten produkt pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym (art. 3 pkt 8), zaś importer oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii i wprowadza do obrotu w Unii produkt pochodzący z państwa trzeciego (art. 3 pkt 10). GPSR wskazuje również sytuację, gdy kogoś można uznawać za producenta, choć *de facto* nie wytwarza sam produktu. O takim przypadku stanowi art. 13 GPSR, zgodnie z którym:

1. Osobę fizyczną lub prawną uznaje się za producenta do celów niniejszego rozporządzenia i podlega ona obowiązkom producenta określonym w art. 9, w przypadku gdy ta osoba fizyczna lub prawna wprowadza produkt do obrotu pod nazwiskiem lub nazwą lub znakiem towarowym danej osoby fizycznej lub prawnej.
2. Osobę fizyczną lub prawną inną niż producent, która wprowadza w produkcji istotną modyfikację, uznaje się za producenta do celów niniejszego rozporządzenia i podlega ona obowiązkom producenta określonym w art. 9 w odniesieniu do części produktu, której dotyczy modyfikacja, lub w odniesieniu do całego produktu, jeżeli istotna modyfikacja ma wpływ na jego bezpieczeństwo.

3. Modyfikację produktu, za pomocą środków fizycznych lub cyfrowych, uznaje się za istotną, w przypadku gdy ma ona wpływ na bezpieczeństwo produktu oraz spełnione są następujące kryteria:

- a) modyfikacja polega na zmianie produktu w sposób, którego nie przewidziano we wstępnej ocenie ryzyka produktu;
- b) z powodu modyfikacji zmienił się charakter zagrożenia, powstało nowe zagrożenie lub wzrósł poziom ryzyka; oraz
- c) modyfikacji na własny użytek nie wprowadzili sami konsumenci ani nikt w ich imieniu.

Powyższe dowodzi, że w przypadku importu produktów z państw poza Unią Europejską i wprowadzania ich na rynek europejski, co ma miejsce w tej sprawie, w odniesieniu do wykonawcy OLPACK, należy go uznać za producenta i automatycznie podlega on obowiązkowi producenta. Dla spełnienia celu wymagań Zamawiającego nie ma znaczenia, czy OLPACK występuje w danym przypadku jako producent czy importer, skoro pozostaje podmiotem odpowiedzialnym za oferowany wyrób, jego oznakowanie, identyfikowalność oraz zgodność z wymaganiami prawa i dokumentacji postępowania. Odwołujący nie wykazał przy tym, aby zastosowane oznakowanie uniemożliwiało identyfikację podmiotu odpowiedzialnego za produkt lub mogło wprowadzić Zamawiającego w błąd. Dodatkowo należy wskazać, że istotne, prawidłowość oznakowania również została zweryfikowana przez Laboratorium Badań Sprzętu Służby Żywnościowej Wojskowego Ośrodka Badawczo Wdrożeniowego Służby Żywnościowej w ramach oceny parametru „Cechy znakowania”, a wynik tej oceny dla oferowanych wyrobów został określony jako „ZGODNY”.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że żaden ze sformułowanych przez Odwołującego zarzutów nie potwierdził się. Wykonawca PACKMAN nie wykazał, aby oferta wykonawcy OLPACK była niezgodna z warunkami zamówienia we wskazanym przez niego zakresie. Z tego powodu Izba oddaliła odwołanie.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 575, art. 574 i art. 575 PZP oraz § 8 ust. 2 pkt 1) w zw. z § 2 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 1 i 2 lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu wysokości wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437, dalej jako Rozporządzenie).

Odnosząc się do wniosku kosztowego pełnomocnika OLPACK wskazać należy, że w stanie faktycznym sprawy brak było podstaw do uwzględnienia tego żądania. Wykonawca zgłosił przystąpienie udziału w postępowaniu odwoławczym po stronie Zamawiającego. Warunkiem zasądzenia przez Izbę kosztów wynagrodzenia pełnomocnika jest zaistnienie sytuacji określonej w przepisach Rozporządzenia. W przypadku oddalenia odwołania zastosowanie znajduje regulacja zawarta w § 8 Rozporządzenia. Jako zostało to już wcześniej wspomniane na skutek cofnięcia przez Odwołującego zarzutu 3 postępowanie odwoławcze zostało umorzone w tym zakresie. Tym samym przedmiotem rozpoznania przez Izbę był zarzut 1 i 2, które zostały oddalone. W takiej sytuacji zastosowanie znalazł przepis § 8 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia. Izba zasądziła koszty wynagrodzenia pełnomocnika od Odwołującego na rzecz Zamawiającego. W sytuacji, o której stanowi § 8 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia brak jest podstaw do zasądzenia wynagrodzenia pełnomocnika na rzecz innego pełnomocnika niż pełnomocnik Zamawiającego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca